

Вовед

"Демократијата е најлошата форма на државно уредување, кога ќе се одземат сите други" - овој цитат бил изговорен од поранешниот британски премиер Винстон Черчил.

Тој доведува до една важна констатација: не постои никаде перфектна демократија, но и покрај актуелната критика, демократијата претставува најуспешната постапка за мирно решавање на конфликтот. И насекаде во светот, во најразличните региони и системи, човек се повикува на неа. Демократијата живее од соработката на нејзините граѓани. Знаењето е претпоставка за тие да се ангажираат себеси.

Само оној кој во принцип знае за механизмите и институциите на демократската држава може да живее во неа. Затоа ова пренесување на знаењето спаѓа во најважните задачи на политичкото образование, чија цел е полнолетна

Поинаква дефиницијата би била „демократија е власт на народот, каде што врховната моќ му е дадена на народот и се извршува непосредно преку него или преку негови избрани претставници во услови на слободен изборен систем“.

Содржина

Демократијата претставува еден од постојните три вида на политички режими :

Демократски - кога е обезбедно правото на учество на народот во одлучувањето за државни работи и кога се почитуваат и обезбедуваат човековите права;•

Автократски - кога управувачката функција во општеството е сосредоточена во рацете на едно лице или мала група на луѓе;•

Тоталитерен - кога не се признаваат или значително се ограничуваат правата и слободите на личноста и кога е под строг и целосен надзор севкупниот општествен живот;•

Додека првиот е својствен за државите со долга демократска традиција и во кои реално е воспоставено граѓанското (цивилно) општество, како противтежа и ограничувачки фактор во спрчувањето на носителите на државната власт да не се наметнат над општеството, автократскиот и тоталитарниот политички режим (како и бројни други со истите основни карактеристики), едноставно можат да се наречат недемократски, односно апсолутистички.

Демократскиот политички режим, најкратко речено, се засновува врз следниве суштински својства :

власт на мнозинството;•

слобода врз критиката и опозиција на власта;•

заштита на малцинствата;•

лојалност на малцинствата спрема државната власт;•

Ако се оцени дека меѓусебните односи на составните основни агеи на политичкиот режим - личноста и државата - се поставени на основата на нераскинливите меѓусебни врски и , исторемено, се уважуваат главните начела така што секој од овие два субјекта дејсвува во политиката како два различни и меѓусебно поврзани и условени пола, тогаш е јасно дека станува збор за демократски политички режим.

Во неговите рамки е обезбедено соодветна независност на двете сили. Човекот , личноста има солиден фонд средства за влијание врз државата , на пример , учество на избори, критика, самоуправа, прифаќање на законите и други кои , воопшто не ги сретнуваме во недемократските политички режими. Државата тука се потпира на активната подршка на граѓаните користејќи ги сите нивни предлози, забелешки, иницијативи за да обезбеди што поуспешен развој и дејствување на институциите на системот.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com